

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00400 / 30.12.2017 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion		
Opera suspicionată (OS)		Opera autentică (OA)
Suspicious work		Authentic work
OS	FREY, Carola. Towards the Asian Century (I). <i>Monitor Strategic</i> . 2017, 52 (4). pp.132 - 147. ISSN ISSN 1582-3156 . Sursa suspiciunii / Source of suspicion: 13 decembrie 2017 / www.nu-plagiatului.org .	
OA	LEVESQUE, Greg. China Market Intelligence. China's Growing Investments in Africa. <i>The US-Chins Business Council</i> (online). 2012. Available at: https://www.uschina.org/cmi/chinas-growing-investment-africa-june-27-2012 . Last visit: 15 December 2017.	
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion		
P01 ¹	p.134:48d – p.135:08s	p.01:05 – p.01:12
P02	p.135:31s – p.135:34s	p.01:33 – p.02:01
P03	p.135:34s – p.135:37s	p.02:07 – p.02:08
P04	p.135:37s – p.135:48s	p.02:15 – p.02:22
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro		

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

¹ Pn este numărul piesei de creație care constituie obiectul preluării neconforme / is the number of the creative piece, object of the non-conforming takeover.

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori, în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii².

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care³:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspicioane de plagiat⁴:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioasă de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioase.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioasă, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioase prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspicioasă se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

² Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

³ ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

⁴ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

MONITOR STRATEGIC

Revistă editată de Institutul pentru Studii Politice de Apărare și Istorie Militară, membru al Consorțiului Academiiilor de Apărare și Institutelor de Studii de Securitate din cadrul Parteneriatului pentru Pace, membru asociat al Proiectului de Istorie Paralelă pentru Securitate prin Cooperare.

REDACTOR-ȘEF

• General-maior (r) dr. MIHAIL E. IONESCU, directorul Institutului pentru Studii Politice de Apărare și Istorie Militară, Ministerul Apărării Naționale, România

REDACTOR-ȘEF ADJUNCT

• Dr. Șerban Filip Cioculescu, Institutul pentru Studii Politice de Apărare și Istorie Militară

COLEGIUL DE REDACȚIE

- Prof. asociat dr. JORDAN BAEV, Colegiul de Apărare și Stat Major, „G.S. Rakovsky”, Sofia, Bulgaria
- Prof. univ. dr. DENNIS DELETANT, University College London, Marea Britanie
- SORIN ENCUȚESCU, Președintele Asociației „Manfred Wörner”, București, România
- Conferențiar univ. dr. IULIAN FOTA, Academia Națională de Informații
- Dr. SERGHEI KONOPLIOV, Harvard University Program for Black Sea Security, SUA
- Prof. dr. CRAIG NATION, Department of National Security&Strategy, US Army War College, USA
- Prof. dr. REINER POMERRIN, Universitatea din Dresda, Germania
- Prof. dr. ERWIN SCHMIDL, Academia Națională de Apărare, Viena, Austria
- Prof. univ. dr. MICHAEL SHAFIR, Universitatea „Babeș Bolyai”, Cluj-Napoca, România
- Colonel (r) dr. SHAUL SHAY, Senior research fellow, International Policy Institute for Counter-Terrorism at the Interdisciplinary Center, Herzliya, Israel
- Prof. univ. dr. VASILE SECĂREȘ, Școala Națională de Studii Politice și Administrative, România
- Dr. JEFFREY SIMON, Senior research fellow, Institute for National Strategic Studies, National Defense University, Washington D.C., SUA
- JIAN ZHOU, senior research fellow, CIISS, Beijing
- Comandor (r) GHEORGHE VARTIC, istoric militar, C.S.E.E.A., România

ADRESA

Str. Constantin Mille nr. 6, sector 1, București, cod 010142,

telefon: 0040 21 315.17.00, fax: 0040 21 319.58.01

<http://ispaim.mapn.ro>

e-mail:ipsdmh@yahoo.com

Revista a fost inclusă în baza de date a Consiliului Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, fiind evaluată la categoria „C” și figurează în baza de date EBSCO.

SUMAR

SECURITATE EUROPEANĂ ȘI EURO-ATLANTICĂ / 3

George Vlad Niculescu – Adjusting the EU's Geopolitical Posture in the Eastern Neighborhood / 5

Dragoș Ilinca – Relațiile NATO-UE. Între competiție și cooperare practică / 13

Silviu Petre – Complexul militar-industrial ucrainean - un factor de influență supraregional. O analiză în cheie economico-evoluționistă / 27

Cristian Eremia – Noua agendă de securitate și apărare a Uniunii Europene. Oportunități de valorizare și implicații pentru România / 50

Șerban Pavelescu – Evoluții ale mediului de securitate din regiunea Mării Negre între criza ucraineană și cea turcă (I) / 70

SECURITATE INTERNAȚIONALĂ / 83

Carmen Rîjnoveanu – De la Obama la Trump: dinamica “reset-ului” ruso-american și dilemele reangajării strategice cu Rusia / 85

Șerban F. Cioculescu – Războaie civile și state eșuate în Orientul Mijlociu și Africa de Nord: rolul și responsabilitatea Occidentului în stabilizare și reconstrucție / 100

Carola Frey – Towards the Asian Century (I) / 132

PUNCTE DE VEDERE / 149

Mădălina Cuc, Adrian Sândiță – Considerații privind importanța agenților în trecerea de la societatea informațională la societatea cunoașterii / 151

Mirel Țariuc – Incertitudini și răbdare. „Noul” proiect european / 163

CĂRȚI ȘI REVISTE PRIMITE LA REDACȚIE / 173

RECENZII / 175

Andrei Miroiu – *Romanian Counterinsurgency and its Global Context, 1944-1962*, Palgrave Macmillan, 2016, 112 pagini/David Kilcullen – *Out of the mountains. The coming age of the urban guerilla*, Oxford University Press, 2013, 342 pagini (Șerban F. Cioculescu) / 177

Erată / 183

Tehnoredactor: Maria Dumitru

B. Nr. 8 / R.U.I. 467 / 03.07.2017

Towards the Asian Century (I)

Carola Frey

A brief introduction – war-games and simulations

War-games (informal terminology) are in general known as military simulations, and they refer to recreations in which theories of warfare can be tested and refined without the need for actual hostilities¹. A specific part of the academia objects to the term “war-games”, as the concept is used when referring to the civilian hobby. However, sometimes “war-gaming”, “military simulations” and “gaming” are used interchangeably *“and in the latter case, the notion has the meaning of “serious gaming,” not the general sense of gambling”*².

War-games and simulations are found in a wide range of domains, having various forms that imply varying degrees of realism. In the current international order, and the reconsideration of the nature of war, the scope of simulations/war-games has widened to include not only military but also political and social factors, which are seen as inextricably entwined in a realistic warfare model. War-games offer a palpable and powerful insight that prepares international entities for dealing with peculiar and uncertain situations. Conducted thoughtfully such exercises deliver a greater understanding of conflict, a ‘fitness programme for military thinking’ (by practising the conceptual element of fighting power) and better decision makers and decision making.

When defining “war-games” the discussion is far more complicated because the definition

has to be nuanced and adapted through a family of actions, ranging from full-scale field-exercises³ to abstract computerized models that can proceed with little or no human involvement – such as the Rand Strategy Assessment Center (RSAC)⁴. As a general definition, war-gaming can be considered *“as scenario-based planning where a set of ‘actors’ initiate processes to achieve individual goals and objectives. These actors interface using creative processes that introduce variables and responses in the process”*⁵. War-games or simulations attempt to create an *“environment that mimics ‘real life’ and hence attempts to portray a sequence of actions that are likely to occur. The war-game attempts to enable the actors to maximise value while reducing risk and complexity. Simply put, the war-game enables thinkers, planners and executors to validate their strategy while preparing for a crisis”*⁶.

Peter Perla in *The Art of Wargaming*, defined war-games as *“(Adversarial by nature), a warfare model or simulation, using rules, data, and procedures, not involving actual military forces, and in which the flow of events is affected by, and in turn affects, decisions made during the course of those events by players representing the opposite sides”*⁷. Furthermore, according to U.S. army a war-game is *“a simulation, by whatever means, of a military operation involving two or more opposing forces, using rules, data, and procedures designed to depict an actual or assumed real life situation”*⁸.

Although many governments make use of simulations (U.S, China, Japan), both individu-

military power – which includes both conventional and nuclear forces, and an expanding range of global interests. Beijing now has an array of capabilities it can use to achieve these interests, which are concentrated in Asia but extend well beyond.

The great powers have reacted differently to China's new behaviour. Russia has generally not contested China's new assertiveness, and has even sold it some of the weapons the PLA is using to threaten neighbouring states. Since the Ukraine crisis began in early 2014, Russia's greater alienation from the West has led Moscow to pursue even deeper ties with Beijing. Japan has borne the brunt of Chinese pressure, and has sought to increase its economic and military power in return; the United States has encouraged Japan's response and taken additional measures to channel Chinese assertiveness in more constructive ways. Meanwhile, India has fallen between Moscow and Tokyo, remaining wary of Beijing but disengaged from the Japanese-U.S. countermoves. However, all these patterns could change in the coming years depending on China's future policies and other developments.

2. Phase I – Possible scenarios

China's behaviour, policies, official statements, official documents and policies were examined and served as the basis for the system of critical indicators used for scenario building. The effort was intense and the research began with a larger number of critical indicators on three separate time frames: short term (6-12 month), medium term (3-5 years) and long term (10-15 years). In the original version, we elaborated three different compatible and cohesive system of critical indicators and played 30 possible scenarios, identifying also some basic general criteria of probability: based on strong signals – continuity and trends of critical indicators already present today, on weak signals – indicators less relevant but present in today's realities, that are becoming relevant or critical in time, and black swan scenarios – based on events with low probability but with a paramount impact on the evolution of the crisis, if this event occurs. However, the paper covers a small number of illustrative / maker scenarios.

2.1. China and the African opportunities

Summary of Scenario

Given China's increasing reliance on African natural resources, its security interests in Africa have been on the rise in recent year. Now, China has become a major arms supplier to African governments and has at least minimal security relationships with around 50 African countries, based on the "Initiative on China-Africa Cooperative Partnership for Peace and Security", 2012. It has already expanded footprint in the Maldives, and the PLA Navy now has resupply facilities at ports in Djibouti, Oman and Yemen. Beijing will also establish its first overseas naval base in the Indian Ocean island nation of Seychelles (Mahe), and expand its anti-piracy operations in GoG. But, China's involvement in the GoG anti-piracy operations would not necessarily take the same form of involvement off Somalia.

On another hand, Chinese military personnel are now involved in 7 out of 9 UN peace-keeping operations on the continent, the most of any permanent Security Council member (the US has very limited presence in the UN peace-keeping missions in Africa). The PLA also sends military advisers to many of Africa's resource-rich countries, such as Nigeria and Angola, both of which are major oil-producers. It is actively helping the development of an African Standby Force and African Capacity for Immediate Response to Crisis, supporting the collective security mechanisms in Africa, and has an increased involvement in the mediation efforts to stop wars and address hotspot issues. By combining these elements, China secures access to African resources, and in 2020, it would be an all-dimensional participant in the process of peacekeeping and peace-building in Africa.

Drivers (key drivers shaping this foreign policy interest)

Sino-African links have broadened in the past few years. The relationship is now almost as diverse as Africa itself. Also, China today finds itself actively investing in various sectors in Africa.

Role of China's SOE investment in Africa:

PO1 driven by a desire to secure natural resources and tap new markets, PRC state-owned en-

terprises (SOEs) have made large investments throughout Africa. Today, China not only recognizes Africa as a source of energy and natural resources but also as a rapidly expanding market for Chinese goods. Key destinations for Chinese investment include South Africa, Nigeria, and Algeria in sectors such as energy, transportation, and metals.

In addition, China's industries are getting raw materials such as coal from South Africa, iron ore from Gabon, timber from Equatorial Guinea and copper from Zambia. In the financial services sector, China's investments have been mostly in sectors such as infrastructure and energy (oil, mining, gas, etc.). But in recent years, investors have become interested in the services and manufacturing sectors. For instance, China has made one of its major investments through its Industrial and Commercial Bank (ICBC), which has a 20 percent share of Standard Bank-South Africa. As for tourism, many African countries have been granted Approved Destination Status (ADS) in order to enable Chinese tourists to travel to these countries and increase inbound tourism.

Chinese telecoms in Africa also have a strong customer focus. In South Africa for instance, Huawei and ZTE have established partnerships with MTN, which operates in more than 20 African countries.

P02 Through the 12th FYP and "going out" policy, the PRC government has supported Chinese enterprises in establishing a number of pilot SEZs throughout Africa. Today, there are currently six zones under construction or completed, two of which are 100 percent Chinese-owned. Below are three examples of established SEZs, and the broad industry niche each zone supports:

– Zambia: Chambishi & Lusaka subzones, focusing on copper/cobalt processing and garments, food, appliances, tobacco, and electronics.

– Mauritius: Jinfei, focusing on manufacturing (mainly textile, machinery, high-tech), and services (mostly tourism, finance, education).

– Egypt: Suez, focusing on textiles and garments, petroleum equipment, automobile assembly, electronics assembly.

Military and Security Cooperation:

In recent years, Chinese security interests in Africa have been on the rise. Given China's increasing reliance on African natural resources, in particular oil and minerals.

A) Regional Security: In 2012, China launched the "Initiative on China-Africa Cooperative Partnership for Peace and Security" at the fifth Ministerial Conference of FOCAC, with the purpose of deepening cooperation in relevant fields with the AU and African countries. China would actively explore ways to help the development of an African Standby Force and African Capacity for Immediate Response to Crisis, and support the collective security mechanisms in Africa, and is actively involved in the mediation efforts to stop wars and address hotspot issues.

B) Peacekeeping operations: China is a significant provider of troops to UN peacekeeping operations in Africa. Chinese military personnel are now involved in 7 out of 9 UN peacekeeping operations on the continent, particularly, post-conflict stabilization (Mali), medical humanitarian missions (Liberia), ongoing conflict stabilization (South Sudan), and formed a unit of security forces to South Sudan. The PRC also sends military advisers to many of Africa's resource-rich countries, such as Nigeria and Angola, both of which are major oil-producers. Also to Uganda and Sudan. Chinese military relations with Zimbabwe have spanned several decades.

C) Anti-piracy operations: Beijing has a substantial interest in ensuring the safe passage of Chinese exports and imports to and from Africa. Indeed, Chinese vessels and crew have been subject to attack and capture by pirates off the Horn of Africa. China has by far sent 25 batches of fleets, escorting over 8300 Chinese and international vessels in the Gulf of Aden, Somali sea, and the Gulf of Guinea. China is also planning to set up a naval base in the Republic of Seychelles to enhance anti-piracy measures along the eastern coast of Africa.

D) Arms trade (Chinese infrastructure projects-CIP- supervised by the Chinese Ministry of Defense): China has become a major arms supplier to African governments and has at least minimal security relationships with around 50 African countries.